

V L A A M S P A R L E M E N T

stuk **480** (2009-2010) – Nr. 3
ingediend op 25 juni 2010 (2009-2010)

Voorstel van resolutie

van mevrouw Katrien Schryvers, de heer Koen Van den Heuvel,
mevrouw Griet Smaers en de heren Kris Van Dijck, Jan Peumans,
Peter Vanvelthoven en John Crombez

betreffende de oprichting van
een studiecmissie Gewestbelastingen
in verband met successie, schenkingen
en onroerende goederen

Verslag

namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
uitgebracht door de heer Dirk de Kort

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Eric Van Rompuy.

Vaste leden:

de heer Ward Kennes, mevrouw Griet Smaers, de heren Koen Van den Heuvel, Eric Van Rompuy;

de heren Felix Strackx, Erik Tack, Christian Verougstraete;

de heren Sven Gatz, Dirk Van Mechelen;

de heren John Crombez, Peter Vanvelthoven;

de heren Jan Peumans, Kris Van Dijck;

de heer Lode Vereeck;

de heer Filip Watteeuw.

Plaatsvervangers:

de heren Ludwig Caluwé, Dirk de Kort, Jan Durnez, Johan Sauwens;

de heer Joris Van Hauthem, mevrouw Linda Vissers, de heer Wim Wienen;

de heren Marino Keulen, Sas van Rouveroij;

de heren Bart Martens, Bart Van Malderen;

de heren Marc Hendrickx, Wilfried Vandaele;

de heer Ivan Sabbe;

de heer Bart Caron.

Stukken in het dossier:

480 (2009-2010) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

– Nr. 2: Amendementen

De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting behandelde het voorstel van resolutie van mevrouw Katrien Schryvers, de heer Koen Van den Heuvel, mevrouw Griet Smaers en de heren Kris Van Dijck, Jan Peumans, Peter Vanvelthoven en John Crombez betreffende de oprichting van een studiecmissie Gewestbelastingen in verband met successie, schenkingen en onroerende goederen (*Parl. St.* VI. Parl. 2009-10, nr. 480/1) op dinsdag 15 en 22 juni 2010.

1. Toelichting door de heer Koen Van den Heuvel op 15 juni 2010

Namens de indieners licht de heer *Koen Van den Heuvel* toe dat de bedoeling van het voorgedde voorstel van resolutie de evaluatie en verbetering van de decreetgeving in verband met de gewestelijke belastingen is. De voorbije jaren zijn er al heel wat ad-hocwijzigingen geweest, zowel voor successierechten als schenkingsrechten, registratierechten en onroerende voorheffing. Het momentum is er om die verschillende wijzigingen en de decreetgeving in zijn geheel te evalueren teneinde te komen tot een meer coherente en duidelijkere decreetgeving inzake gewestbelastingen.

Daarom wordt aan de Vlaamse Regering voorgesteld om daartoe een studiecmissie op te richten, nadat er in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting hoorzittingen zijn georganiseerd zodat een status quaestionis aan de studiecmissie kan worden gegeven.

2. Bespreking op dinsdag 15 juni 2010

De heer *Dirk Van Mechelen* stelt zich aangetast te voelen in zijn politieke eerbaarheid door de verwijzing naar ad-hocbeslissingen. Het commissielid weerlegt dat het om ad-hocbeslissingen ging; hij verklaart als minister geen ad-hocbeslissingen te hebben genomen. Het ging om duidelijke beleidslijnen en fundamentele wijzigingen. De eerlijkheid gebiedt dat men zou spreken van fundamentele wijzigingen. Hij haalt het voorbeeld aan van fundamentele wijzigingen in de registratierechten. Die bestond uit drie luiken: namelijk een tariefvermindering van 12,5 naar 10 percent en van 6 naar 5 percent; het invoeren van het abatement voor onroerendgoedstarters en de meest innovatieve invoering van het begrip meeneembaarheid van de registratierechten, dat in geen enkel ander Europees land bestaat tot op de dag van vandaag. Dat heeft er toe geleid dat men in Vlaanderen uiteindelijk veel jonger en sneller eigenaar wordt; dat er veel meer transacties gebeuren die te maken hebben met de woon-werksituatie (mobiliteitsreden: ervoor zorgen dat mensen sneller zouden verhuizen naar een woning in de buurt van hun werk, bijvoorbeeld oud-personeelsleden van Ford Genk die konden gaan werken bij Volvo Gent gingen niet omwille van onder andere vastgoed en de financiële gevolgen daaraan verbonden). De heer Van Mechelen concludeert dat de cijfers met betrekking tot de ontvangsten in de registratierechten zijn politieke geloofwaardigheid bewezen hebben.

In de successierechten was er een zeer grote hervorming onder voormalig minister Wivina Demeester. Nadien waren er nog enkele aanpassingen in hoofde van gelijkberechtiging tussen gehuwden en samenwonenden en ook een aanpassing met betrekking tot zorgkinderen en een aantal sociale mankementen in de successiewetgeving werden rechtgezet. De schenkingsrechten stegen in 2010 in totaal met 29,8 percent tot een opbrengst van 230 miljoen euro (tegenover een 30 miljoen euro vroeger). Dit is dan ook een modelvoorbeeld van het doorbreken van de Laffercurve, die het verband weergeeft tussen de belastingtarieven en de belastingontvangsten, door via een belastingverlaging meer opbrengsten te genereren.

De heer Van Mechelen concludeert dat dus zowel in de successie- als in de schenkings- en registratierechten, Vlaanderen vanaf het moment dat het er bevoegd voor was, legendarische aanpassingen deed. Het feit dat de regelgeving inzake gewestelijke belastingen grondig gewijzigd is, zou de heer Van Mechelen dan ook graag erkend zien. Vanzelfsprekend

kan het altijd nog beter, maar dan luidt de vraag of men dit wel moet doen via een studiecommissie. Meer zelfs, de vraag dringt zich op of daarvoor een nieuwe studiecommissie nodig is.

De spreker herinnert aan het Steunpunt Fiscaliteit en Begroting, hetgeen een consortium van onderzoekers verbonden aan de Hogeschool Gent, de Universiteit Gent en de Katholieke Universiteit Leuven is. Sinds de hervorming van de universitaire en wetenschappelijke ondersteuning van de Vlaamse Regering tot het systeem van steunpunten, heeft de regering geopteerd voor dergelijk Steunpunt Fiscaliteit en Begroting. Het Steunpunt heeft een vrij omvangrijk onderzoeksprogramma. De resultaten zijn erg wetenschappelijk maar zijn de moeite waard om te bekijken en te gebruiken. Hij stelt daarom voor het Steunpunt erbij te betrekken en dit in de commissie Financiën uit te nodigen, zodat het zijn werkzaamheden kan toelichten, en na te gaan of en hoe de resultaten van het Steunpunt kunnen worden gebruikt. Een van de heikele punten, herinnert de spreker zich, was het gebruik van het huidig kadastraal inkomen als basis voor de berekening van een aantal belastingen in Vlaanderen.

Een nieuwe studiecommissie roept eveneens vragen op naar wat exact die studiecommissie gaat doen, wat de finaliteit is, naar de samenstelling ervan, wie er voor betaalt en wat de verhouding ten opzichte van het bestaande Steunpunt Fiscaliteit en Begroting is. Volgens de heer Van Mechelen moet er dus geen nieuwe studiecommissie opgericht worden, gezien er reeds het Steunpunt is.

De heer *Felix Strackx* vindt het positief dat er door middel van het voorstel van resolutie aandacht wordt gevraagd voor de knelpunten in de gewestelijke fiscaliteit, gezien hij tijdens de vorige legislatuur aan de kar heeft getrokken door herhaaldelijk te wijzen op een aantal onrechtvaardigheden, onvolkomenheden en knelpunten in de huidige decreetgeving. Hij zou dan ook niet liever hebben dan dat de huidige decreetgeving zou worden aangepast en zodoende rechtvaardiger en transparanter zou zijn voor iedereen.

Op zijn vraag wordt nog eens bevestigd door de heer *Eric Van Rompuy* dat het om een studiecommissie in de schoot van de Vlaamse Regering gaat en niet om een commissie in het Vlaams Parlement.

De heer *Jan Peumans* merkt op dat een aantal ondertekenaars van de voorgelegde resolutie, ook in de vorige legislatuur deel uitmaakten van de meerderheid. Als men alle wijzigingen in de verschillende programmadecreten tijdens de vorige legislatuur er op naslaat, verdient het toch aanbeveling om alles eens op een rijtje te zetten. Hij wijst op het belang van decreetsevaluatie: het is dan ook goed dat er een evaluatie zou gebeuren van de bestaande decreetgeving. Het feit dat er een Steunpunt Fiscaliteit en Begroting bestaat, is een afweging die niet door het parlement maar door de Vlaamse Regering moet gebeuren. In het voorgelegde voorstel wordt gevraagd een studiecommissie met een duidelijke, beperkte opdracht op te richten. Het is aan de regering om te oordelen hoe en op welke wijze dit uit te voeren. Het is aan de Vlaamse Regering om de afweging te maken tussen het bestaande Steunpunt of een nieuwe studiecommissie. Hij stelt dat het voorstel zeker geen verwijt is naar de vorige Vlaamse Regering, maar een aanzet tot oplijsting en evaluatie.

De heer *Filip Watteeuw* volgt de redenering van de heer Van Mechelen, over het Steunpunt Fiscaliteit en Begroting. Voor hem ontbreekt ook een link met het federale niveau. In de voorbije federale kiescampagne werden er verschillende voorstellen gelanceerd op het vlak van fiscaliteit, zoals de invoering van een vermogens(winst)belasting. Daarbij werden ook linken gelegd met de gewestelijke fiscaliteit. Daarnaast moet ook geanticipeerd worden op een staatshervorming en wijziging van de Bijzondere Financieringswet.

Voor de heer *Dirk Van Mechelen* is decreetsevaluatie een permanente opdracht voor alle parlementsleden en niet zozeer van studiecmissies.

De heer Van Mechelen stelt voor om een gemengde taskforce te laten oprichten met daarin vertegenwoordigers van het Departement Financiën en Begroting van de Vlaamse administratie, vertegenwoordigers van VLABEL (Vlaamse Belastingdienst) en vertegenwoordigers van het Steunpunt Fiscaliteit en Begroting. Dit met de bedoeling om te komen tot een rapport over de stand van zaken tegen het einde van het jaar, als startdocument van een parlementair debat en dat in plaats van de oprichting van een nieuwe studiecmissie. Het Departement Financiën en Begroting is de administratie die instaat voor het beleidsvoorbereidend werk; VLABEL is het agentschap dat instaat voor de uitvoering ervan; het Steunpunt Fiscaliteit en Begroting levert dienaangaande theoretisch werk. De spreker is daarom van oordeel dat men best eerst dergelijke taskforce opricht, om dan hoorzittingen te houden, wat leidt tot een politieke discussie en analyse.

De heer *Eric Van Rompuy*, commissievoorzitter, heeft vragen bij het organiseren van hoorzittingen in de commissie. In de toelichting van het voorstel van resolutie leest hij het volgende: “Als voorbereiding zal de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting een eerste status quaestionis opstellen via hoorzittingen en uitnodigingen aan adviesraden, het middenveld en specialisten om hun opinies kenbaar te maken.”. Hij is van mening dat men best dan al over een inventaris of status quaestionis beschikt. Nu is er immers sprake van hoorzittingen vooraleer over te gaan tot de oprichting van dergelijke studiecmissie. Hoorzittingen met alle actoren moeten een finaliteit hebben en gebeuren op basis van een bepaald document of studie, namelijk een inventaris van knelpunten. Anders dreigen dergelijke hoorzittingen nogal stuurloos te zijn.

Mevrouw *Katrien Schryvers* verwijst naar de fragmentaire behandeling van de gewestelijke fiscaliteit in de commissie. De voorbije jaren is geregeld gewezen op knelpunten, vergetelheden, schoonheidsfouten enzovoort, onder meer via vragen om uitleg en voorstellen van decreet, maar dus ook met fragmentaire antwoorden. Daarom verdient het aanbeveling om voorafgaandelijk hoorzittingen te houden, bijvoorbeeld met de Koninklijke Federatie van het Belgisch Notariaat, over wat de grootste problemen en knelpunten in de regelgeving zijn, zodat men weet dat men de studiecmissie de juiste vragen en opdrachten zal geven.

De heer *Koen Van den Heuvel* stelt dat er in het voorstel van resolutie wordt vastgesteld dat er de laatste jaren nog een aantal vragen rees rond successie- en/of schenkingsrechten. Zo is er toch nog grote onduidelijkheid over de uitvoering van de successierechten in Vlaanderen. Hij verwijst dienaangaande naar een eerdere discussie van minister Muylers met het federale niveau over de uitvoering van de successierechten. De resolutie laat het aan de Vlaamse Regering om te bepalen op welke wijze invulling te geven aan die studiecmissie.

Het is absoluut niet de bedoeling om een rapport te maken van het gevoerde regeringsbeleid of van een individuele minister. Doelstelling van het voorstel is een meer efficiënte, meer eenduidige en heldere fiscale decreetgeving. Het is de hoogste tijd om vanuit het Vlaams Parlement een sterk signaal te geven aan de Vlaamse Regering om de gewestelijke belastingen te onderzoeken. Het Steunpunt levert degelijk, maar toch vooral wetenschappelijk werk. In het voorstel van resolutie wordt een onderzoek naar en van een beleidsrelevant thema gevraagd, meer dan een theoretische studie.

Vanuit de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting kan men via hoorzittingen een programma maken ter attentie van de studiecmissie, die op haar beurt een duidelijke evaluatie maakt van de gewestbelastingen. De studiecmissie kan vanuit het Vlaams Parlement gevoed worden door middel van vragen, knelpunten, verbeteringen, en dan wacht men het rapport af. In Nederland is dit een gangbare manier van werken.

De heer *Dirk Van Mechelen* stelt voor om het dossier terug te bespreken op de volgende commissievergadering. Hij blijft bij zijn voorstel om een taskforce op te richten met alle bestaande instanties die in Vlaanderen met de gewestelijke belastingen bezig zijn en er voor betaald worden, zijnde het Departement Financiën en Begroting; het agentschap VLABEL en het Steunpunt Fiscaliteit en Begroting, en dat door middel van een resolutie aan de Vlaamse Regering wordt gevraagd dat deze taskforce binnen de zes maanden een rapportage doet over de stand van zaken en de knelpunten. Vervolgens organiseert men daarover dan hoorzittingen in commissie, wat leidt tot een politieke analyse die dan eventueel kan leiden tot de oprichting van een studiec commissie, belast met het uitschrijven van een groenboek Fiscaliteit.

Ook voor de heer *Filip Watteeuw* is de door de heer Van Mechelen voorgestelde werkwijze een logische manier van werken. Op deze wijze wordt er een sterker signaal gegeven dan op de in het voorstel van resolutie voorgestelde werkwijze.

Mevrouw *Griet Smaers* treedt mevrouw Schryvers bij: in het voorstel van resolutie is het niet alleen de bedoeling om mensen te horen en voort te gaan op documenten van instanties zoals het Steunpunt Fiscaliteit en Begroting. De indieners van het voorstel van resolutie hebben met het voorstel ook de bedoeling om met de studiec commissie onmiddellijk experten te horen die niet vanuit de administratie komen, maar ook notarissen, mensen die op het terrein geconfronteerd worden met de knelpunten in de regelgeving.

Met betrekking tot de door de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting te organiseren hoorzittingen, vraagt de heer *Eric Van Rompuy* om toch vooraf af te spreken hoe die hoorzittingen moeten verlopen. Er mag geen sprake zijn van vrijblijvende hoorzittingen en verslagen. De hoorzittingen moeten voorbereid worden aan de hand van een inventaris van de knelpunten.

Er wordt door de heer *Van Mechelen* voorgesteld om de stemming met een week uit te stellen en stelt voor dat er een amendement wordt ingediend in overleg of dat de meerderheid het voorstel van resolutie verder verfijnt.

3. Voortzetting van de bespreking op dinsdag 22 juni 2010

De heer *Dirk Van Mechelen* stelt dat de commissie moet nagaan wat de beste formule is voor de bespreking van de gewestelijke belastingen en het in kaart brengen van de knelpunten. In amendement nr. 1 van de heren Dirk Van Mechelen, Lode Vereeck, Filip Watteeuw en Sven Gatz (*Parl. St. Vl. Parl. 200-10, nr. 480/2*) wordt daarom voorgesteld een taskforce op te richten, die samengesteld is uit vertegenwoordigers van het Departement Financiën en Begroting, dus het beleidsdepartement; het Agentschap Vlaamse Belastingdienst, de instantie die de inningen doet; en het Steunpunt Fiscaliteit en Begroting, dat het onderzoekswerk verricht en ter zake dus een goede insteek kan geven aan het debat. Als rechtstreeks betrokkenen zijn zij immers het best op de hoogte van de praktijkproblemen waarmee men geconfronteerd wordt. De bedoeling is om hen te vragen om binnen de zes maanden een rapport voor te leggen met betrekking tot enerzijds de inning van de gewestbelastingen en anderzijds de mogelijkheid om inhoudelijke en/of procedurele aanpassingen te overwegen. Op basis van dit rapport is de zet dan aan het parlement. De taskforce komt dan in de plaats van de voorgestelde studiec commissie.

De heer *Felix Strackx* verklaart zijn standpunt te willen nuanceren. Hij blijft verheugd dat er eindelijk meer aandacht is voor deze materie. Dit neemt niet weg dat het commissielid echter graag van de meerderheid zou willen vernemen wat ze precies van plan is en wat ze vragen aan de Vlaamse Regering. Immers in het voorstel staat ook veel dat de commissie zelf gaat doen, en waarvoor ze dus geen resolutie nodig heeft. De organisatie van hoorzittingen moet niet in een resolutie opgenomen worden. De commissie is immers meester van de eigen werkzaamheden. Daarom wil de heer Strackx weten wat men exact verwacht van

de regering. Hij veronderstelt dat de regering een studiec commissie moet oprichten, maar wat moet daar onder verstaan worden. Gaat het om een expertencommissie? Wie gaat er in zitten? Het blijft allemaal zeer onduidelijk. Daarnaast is hij van mening dat men in het onderzoek best zou anticiperen op de toekomstige staatshervorming. Zou men dan niet beter wachten tot de staatshervorming?

De heer *Filip Watteeuw* verwijst naar zijn subamendement dat inspeelt op de komende staatshervorming. Amendement nr. 2 (*Parl. St. VI. Parl. 200-10, nr. 480/2*) strekt er daarom toe om, aansluitend op amendement nr. 1, het Steunpunt Fiscaliteit en Begroting de mogelijkheid te laten onderzoeken om, in het kader van de te verwachten herziening van de Bijzondere Financieringswet, de successierechten, schenkingsrechten, registratierechten en onroerende voorheffing te integreren in een vermogenswinstbelasting waarbij een evenwaardig deel van de opbrengsten naar de gewesten wordt doorgestort. Met dit amendement speelt de heer Watteeuw in op de komende verwachte herziening van de Bijzondere Financieringswet.

De heer *Koen Van den Heuvel* repliceert dat, ondanks de constructieve bijdrage van de oppositie, het ingediende voorstel van resolutie duidelijk is. Er wordt een duidelijk kader geschetst. Met betrekking tot de belastingen die al jaren tot de Vlaamse bevoegdheden behoren, wordt gevraagd grondig na te gaan wat er verbeterd kan worden. Men hoeft niet te wachten op een grote staatshervorming om nu verbeteringen, verhelderingen en vereenvoudigingen aan te brengen in de belastingen die nu onder de bevoegdheid van Vlaanderen vallen.

Het commissielid is van oordeel dat er een goede werkwijze wordt vooropgesteld in het voorstel van resolutie, door eerst hoorzittingen te organiseren in de commissie en een status quaestionis op te stellen, dat dan aan de studiec commissie kan bezorgd worden.

De heer Van den Heuvel stelt dat het voorstel van de heer Van Mechelen, zoals naar voor gebracht in het amendement nr. 1, beperkend is omdat er weer een commissie of taskforce van ambtenaren zou worden opgericht, die zich bezighoudt met de inning van de gewestbelastingen. De indieners van het voorgelegde voorstel van resolutie zien het ruimer. Er komt een evaluatie, met aandacht voor de tekortkomingen en knelpunten, van de huidige belastingreglementering in Vlaanderen, en dus zeker niet alleen de invordering, met de bedoeling om de regelgeving te verbeteren. Er zijn immers verschillende pijnpunten, zoals daar zijn: de bevoegdheidsverdeling en de afspraken tussen het federale en het Vlaamse niveau zijn niet altijd even duidelijk; de indeplaatsstelling; de schenkingsrechten voor stiefkinderen; de nieuwe maatschappelijke en sociologische ontwikkelingen, die aanleiding geven tot een aantal nieuwe familiale situaties. De heer Van den Heuvel besluit dat de belastingen waarvoor Vlaanderen nu bevoegd is, moeten geëvalueerd worden en de tekortkomingen aangepakt. Het daarbij te volgen pad is duidelijk. Elke fractie kan daartoe sprekers uitnodigen voor de hoorzitting(en). Op basis van die hoorzittingen kan vervolgens een programma voorgelegd worden aan de studiec commissie. Het is de bevoegdheid van de Vlaamse Regering om die studiec commissie samen te stellen. De spreker ziet dus ook niet het nut in van een ambtelijke commissie.

De heer *Dirk Van Mechelen* wijst op de onduidelijkheid van de procedure zoals opgenomen in het voorstel van resolutie. Zo blijft het onduidelijk waarover precies hoorzittingen zullen worden georganiseerd in de commissie. Het blijft ook onduidelijk wie er in die studiec commissie zou moeten zitten, hoe die commissie functioneert, wie de studiec commissie betaalt, welke ondersteuning? Wat betreft de mogelijke staatshervorming, dat moet men gewoon afwachten; dan heeft men nog genoeg tijd om het debat daarover aan te gaan.

In verband met problemen inzake de inning van de belastingen, procedures of gelijkstellingen, stelt de spreker dat er al heel wat rechtgetrokken is en dat zijn fractie vanzelfsprekend bereid is om mee te zoeken naar oplossingen. Iedereen gaat voor hetzelfde doel,

namelijk billijke, eerlijke en goed geïnde en snelle belastingen. De vraag blijft echter naar het middel daartoe.

Om die reden stelt de heer Van Mechelen voor om op een economisch verantwoorde manier die opdracht toe te kennen aan de mensen die nu in Vlaanderen betaald worden om het beleid inzake fiscaliteit aan te sturen, het (beleids)departement Financiën en Begroting en het agentschap VLABEL, dat in concreto de inning doet en dus ook de anomalieën en knelpunten kent.

Zo is VLABEL het best geplaatst voor anomalieën in de praktijk. Zo is er als voorbeeld van een anomalie, dat Vlaanderen soms in de krotbelasting de meest ridicule verdubbelingen van aanslagen moet innen voor gebouwen waarvoor de stad Antwerpen een bouwvergunning weigert. De spreker heeft weet van dossiers die zeven jaar aanslepen en de belastingen ondertussen dan verviervoudigd zijn.

Het commissielid pleit er dan ook voor om de competentie van het beleidsdepartement en van het agentschap te combineren met die van het Steunpunt Fiscaliteit en Begroting in een taskforce. Concreet zou het betekenen dat deze taskforce binnen de zes maanden na het geven van de opdracht een rapport samenstelt met betrekking tot de inning van de gewestbelastingen. Tegelijkertijd kunnen ook aanbevelingen worden gegeven met betrekking tot inhoudelijke en procedurele aanpassingen die politiek moeten overwogen worden. De heer Van Mechelen dringt aan op een zinvolle discussie daarover na de bespreking van de begroting 2011 op basis van een degelijk rapport van deze drie pijlers.

De heer *Erik Tack* merkt op dat in het voorstel van resolutie de gewestbelastingen limitatief worden opgesomd, die zouden kunnen doorgelicht worden. In het licht van de nakende staatshervorming, moet volgens hem die lijst niet limitatief zijn en dus gewoon verwijzen naar gewestbelastingen, zoals ook vermeld staat in de tekst van amendement nr. 1. Het opschrift van het voorstel van resolutie moet ook op die wijze aangepast worden. De vermelding in de verantwoording bij het voorstel van resolutie dat de commissie hoorzittingen organiseert, loopt bovendien vooruit op de autonome beslissingsbevoegdheid van de commissie dienaangaande.

De heer *Filip Watteeuw* pleit ervoor in het voorstel van resolutie ook rekening te houden met de nakende staatshervorming en dus een aanpassing van de Bijzondere Financieringswet. Verschillende partijen in het Vlaams Parlement ijveren voor een staatshervorming, daarom is het voor hem dan ook onbegrijpelijk dat er niet naar wordt verwezen in het voorgelegde voorstel van resolutie. Ingeval van een staatshervorming heeft dit voorstel toch geen zin meer. Het is dan immers zinloos om een studiec commissie op te richten die zich beperkt tot de huidige regelgeving inzake fiscaliteit. Hij concludeert dat het voorstel van resolutie onvoldragen en onvolledig is. Om die reden is het amendement nr. 1 veel zinvoller, omdat dat de mogelijkheid laat om daarop in te spelen. Amendement nr. 2 van de heer Watteeuw gaat ook al verder in op een herziening van de Bijzondere Financieringswet.

De heer *Lode Vereeck* is van oordeel dat er maximaal gebruik moet gemaakt worden van bestaande structuren, zoals de verschillende strategische adviesraden (SAR's). Er is hoe dan ook geen nood aan een aparte ad-hocstudiecommissie; er is al het Steunpunt Fiscaliteit en Begroting, dat geen ambtelijk clubje is, maar een groep van professoren en academici. De Vlaamse overheid wou net weg van ad-hocstudiewerk en wou dergelijk studiewerk toevertrouwen aan een groep van academici voor een periode van vijf jaar. Deze academici, ondersteund door mensen die in de praktijk staan, moeten in staat zijn om een degelijk rapport af te leveren, en misschien nog sneller dan binnen zes maanden. Misschien kan ook de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) erbij betrokken worden. Zo niet vreest de heer Vereeck voor een versnipperd en onvolledig beeld. Hij ziet dan ook geen heil in een aparte studiec commissie.

De heer *Jan Peumans* merkt op dat Vlaanderen op basis van de huidige staatshervorming momenteel een beperkte fiscale autonomie heeft. Uit de weliswaar beperkte fiscale autonomie die Vlaanderen nu heeft, kan men lessen trekken voor de toekomst bij de staatshervorming en de aanpassing van de Bijzondere Financieringswet. Door het onderzoek en het oplossen van de knelpunten te koppelen aan de staatshervorming, dreigt men aanpassingen en verbeteringen tijdelijk stop te zetten.

Niets sluit volgens de heer Peumans trouwens uit dat de suggestie van de heer Van Mechelen wordt opgevangen door de Vlaamse Regering, die kan beslissen beroep te doen op het eigen Departement Financiën en Begroting en het Steunpunt Fiscaliteit en Begroting. Hij gaat er ook vanuit dat de bevoegde minister en de leidende ambtenaren perfect op de hoogte zijn van de performantie en de pro en contra van de eigen administratie. Voorts is in het Departement Financiën en Begroting maar een beperkt aantal mensen effectief met fiscaliteit bezig; het departement heeft immers nog heel wat andere uitdagingen. Daarom pleit zijn fractie voor de oprichting van een studiec commissie, waarvan de samenstelling door de Vlaamse Regering zal gebeuren.

Ook mevrouw *Griet Smaers* pleit voor de oprichting van de studiec commissie. Ze beklemtoont dat het de bedoeling is om de inhoudelijke regelgeving in verband met de successierechten, registratierechten, onroerende voorheffing en woningfiscaliteit te actualiseren en te verbeteren. Het gaat dus niet over de invordering van belastingen of om nieuwe fiscale bevoegdheden naar aanleiding van een staatshervorming; dat is op dit moment niet aan de orde.

De heer *Peter Vanvelthoven* merkt op dat men in de commissie en in het Vlaams Parlement in het algemeen soms meer bezig is met de bevoegdheden die Vlaanderen niet heeft dan met deze die het wel heeft. Men moet niet wachten op Godot. Hij pleit er daarom dan ook voor in het kader van de bestaande fiscale bevoegdheden van Vlaanderen de studiec commissie op te richten, om na te gaan wat er verbeterd en aangepast kan worden in plaats van altijd opnieuw in te gaan op bevoegdheden die men niet heeft. Een aantal bijkomende fiscale bevoegdheden voor Vlaanderen zou positief zijn, maar dat mag niet beletten nu te handelen en te doen wat nodig is voor de huidige bevoegdheden. Hij pleit dan ook voor de oprichting van de studiec commissie; als Vlaanderen bijkomende fiscale bevoegdheden krijgt, kan altijd nog een nieuwe studiec commissie opgericht worden of de bevoegdheden van de bestaande studiec commissie uitgebreid worden, als dat nodig zou blijken te zijn.

Mevrouw *Katrien Schryvers* stelt dat men moet ophouden om onduidelijkheid te creëren. Er wordt in het beschikkend gedeelte van het voorstel van resolutie niet om hoorzittingen gevraagd. Hoorzittingen in de commissie zijn een middel om de problemen en knelpunten te definiëren en te detecteren, wat dan aan de studiec commissie wordt voorgelegd. In het beschikkend gedeelte van het voorstel van resolutie wordt aan de Vlaamse Regering gevraagd “een Studiec commissie Gewestbelastingen op te richten om de successierechten, schenkingsrechten, registratierechten en onroerende voorheffing fundamenteel door te lichten en coherente hervormingsvoorstellen te formuleren tegen eind 2010.”.

Ze verwijst naar de verschillende vragen om uitleg en schriftelijke vragen over de Vlaamse fiscaliteit gedurende de voorbije jaren in verband met de interpretatie van de regelgeving. Dat geeft toch aan dat er nood is aan meer coherentie en aan een actualisering. De belastingen zijn immers niet mee geëvolueerd met een aantal maatschappelijke tendensen, onder meer inzake nieuw samengestelde gezinnen of stief(klein)kinderen. Er is hoe dan ook dus nood aan een oplijsting van alle knelpunten en dan een nieuw en coherent systeem uit te werken. Er is enerzijds geen evolutie van de Vlaamse fiscaliteit met de nieuwe maatschappelijke tendensen en anderzijds fragmentaire ingrepen waardoor er geen coherent systeem meer is. Ze heeft vragen bij het feit dat sommige fracties dit niet inzien en

als enige probleem de invordering van de belastingen zien. Dat kan ook bekeken worden, maar de eerste grote bekommernis is dat er een goed nieuw en coherent systeem wordt uitgewerkt.

De heer *Dirk Van Mechelen* hoort de verantwoording van de indieners van het voorstel van resolutie met stijgende verbazing aan. Hij benadrukt dat amendement nr. 1 duidelijk is. Het amendement gaat over het voorwerp van de resolutie, namelijk ‘inhoudelijke en procedurele aanpassingen’. Het amendement gaat dus over de grond van de zaak. Ook op procedureel vlak zijn er trouwens bijstellingen nodig. Wat betreft de beperkte fiscale autonomie; deze vloeit voort uit de Lambermontakkoorden van 2002 die in Vlaanderen maximaal zijn omgezet in beleidsdaden op het vlak van zowel de registratierechten, de successierechten en de schenkingsrechten. De spreker stelt niet te wachten op een volgende stap in de staatshervorming om de huidige knelpunten te willen aanpakken. In het Vlaams Parlement heeft men nooit ‘gewacht op Godot’. Hij herinnert aan de revolutionaire hervorming inzake registratie- en schenkingsrechten. In het verleden zijn er al heel veel stappen gezet op het vlak van gelijkschakeling, vooral op het vlak van gehuwden en samenwonenden, kinderen en stiefkinderen. Hij suggereert voorstellen van decreet in te dienen, zonder dat hij daarvoor een studiecmissie nodig heeft, voor een verdere gelijkschakeling, ook voor misschien minder evidente doelgroepen, maar die volgens de spreker ook gelijkschakeling verdienen.

Rationeel gezien is er geen enkele reden om een nieuwe studiecmissie op te richten. De spreker pleit voor een taskforce van mensen die daarvoor bevoegd zijn en betaald worden. Die zijn voldoende omkaderd om een status quaestionis op te stellen van de inhoudelijke en procedurele aanpassingen die zich opdringen. De heer Van Mechelen stelt graag een rapport te hebben op basis van dewelke de commissieleden met kennis van zaken de bespreking in commissie kunnen aanvatten en tot resultaten te komen.

4. Stemming op dinsdag 22 juni 2010

Amendement nr. 2 van de heer Filip Watteeuw wordt verworpen met 13 stemmen tegen 1.

Amendement nr. 1 van de heren Dirk Van Mechelen, Lode Vereeck, Filip Watteeuw en Sven Gatz wordt verworpen met 8 stemmen tegen 6.

Het voorstel van resolutie van mevrouw Katrien Schryvers, de heer Koen Van den Heuvel, mevrouw Griet Smaers en de heren Kris Van Dijck, Jan Peumans, Peter Vanvelthoven en John Crombez betreffende de oprichting van een studiecmissie Gewestbelastingen in verband met successie, schenkingen en onroerende goederen (*Parl. St.* VI. Parl. 2009-10, nr. 480/1) wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3 bij 3 onthoudingen.

De voorzitter,

Eric VAN ROMPUY

De verslaggever,

Dirk DE KORT